

X.

*Gyep-
gazdálkodás
Magyarországon*

A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény értelmében a gyepek a rét, legelő művelési ágban nyilvántartott földrészletek. A törvény a gyepterületekre vonatkozóan termelési kötelezettséget nem ír elő, azonban ilyen esetekben is gondoskodni kell a terület talajvédelmi előírásoknak megfelelő hasznosításról. Ennek értelmében a földhasználónak gondoskodnia kell a termőhely ökológiai adottságaihoz igazodó földhasználatról.

Az Európai Unióhoz történő csatlakozásunkat követően hazánkban is elkezdtek a gyepeket két csoportba sorolni az uniós előírásoknak megfelelően. Ez alapján megkülönböztetünk állandó és átmeneti gyepeket. Állandónak minősül voltaképpen minden olyan gyepterület, melyhez „történelmileg” megalapozott használat kötődik, míg az átmeneti gyepek alatt mesterségesen létesített, a szántóföldi vetésforgóba illesztett, korlátozott ideig művelt gyepeket értjük. Hazánkban az átmeneti gyepek létrehozásának még nincs nagy jelentősége, a gyakorlatban még nem terjedt el.

A gyepgazdálkodást - a nyilvántartáson túl, alapvetően jogi szempontból - a természetvédelmi szabályozások határozzák meg. A jogi szabályozás alapját a természetvédelemről szóló 1996. évi LIII. törvény, valamint a környezet védelméről szóló 1995. évi LIII. törvény adja, amelyek mind a hatóságoknak, mind a gazdálkodóknak meghatározzák az általános kereteket. A törvények alapvető előnye, hogy egységes keretbe foglalják a természet- és környezetvédelmi érdekeket, így a gyepterületeken elvárt gazdálkodási feltételeket is.

Gyepgazdálkodás az Unióban

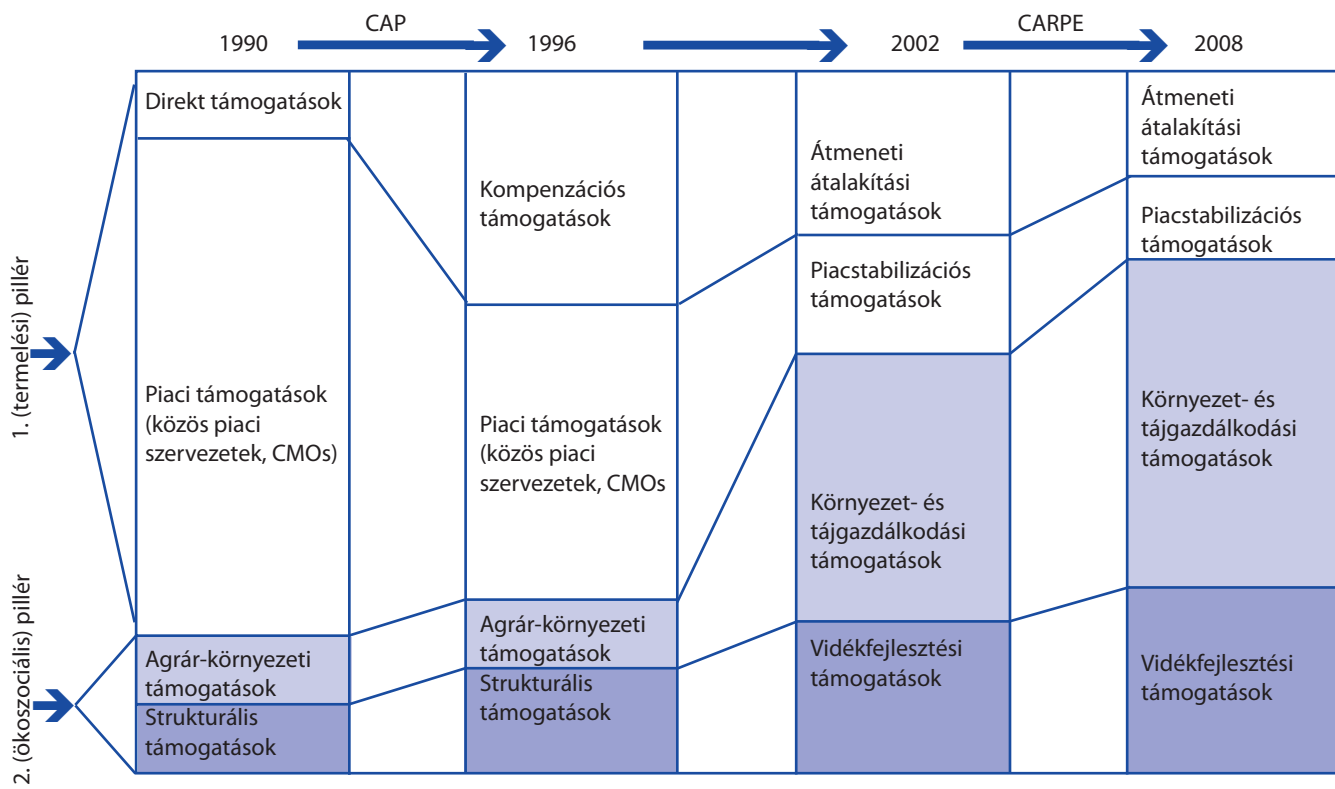
A mezőgazdaság szerepe és jelentősége az Unió mezőgazdasági politikájában a társadalmi igényeknek megfelelően bővül, és egyre komplexebb megítélés alá kerül. A piaci igényeknek való megfelelés mellett a gazdálkodásnak egyre inkább ki kell elégíteni a szociális, valamint a környezetvédelmi elvárásokat is. Az Uniós jogszabályok pontosan megfogalmazzák a termelés során elvárt igényeket, amelyek betartását minden csatlakozott ország termelője, földhasználója számára kötelező. Hazánk Uniós csatlakozása óta a magyar gazdálkodók is szembesülnek ezekkel az elvárásokkal. A gazdálkodókkal szemben támasztott elvárások megnövekedésével az Unió támogatási politikája is egyre jelentősebb forrásokat köt olyan földhasználat ösztönzéséhez, ahol a szociális és a környezetvédelmi szempontok kerülnek előtérbe. Ezek a kifizetések mára olyan mértékűvé váltak, hogy a termelésből származó bevétel mellett a gazdálkodás eredményességében egyre nagyobb hangsúlyt kapnak. A támogatási struktúra a gazdálkodókat döntési helyzet elé állítja: intenzív gazdálkodás mellett nagyobb volumenű termékkel tud megjelenni a piacon, de ehhez kevesebb támogatás társul vagy - megfelelően magasabb környezetvédelmi előírásoknak - extenzív gazdálkodás folytatásával kevesebb terméket állít elő, nagyobb mértékű támogatási bevétellel. A döntést alapvetően a mezőgazdasági terület minősége és a piaci feltételek határozzák meg. Jó termőképességű területeken eredményesen lehet intenzív gazdálkodást folytatni, míg kedvezőtlen területeken az extenzív gazdálkodásnak lehet inkább létjogosultsága. E mellett a piac stabilitása, valamint az átvételi ár szintén nagymértékben hat a döntésre, amikor a gazdálkodó a támogatásokkal járó kötelezettségeket veszi figyelembe.

A Közös Agrárpolitika (KAP) a berlini csúcson az Európai Tanács által az Agenda 2000 keretében elfogadott reformjának célja egy olyan európai mezőgazdasági modell felállítása volt, amely szorosan kapcsolódik a közösségi területek 90%-át alkotó vidéki térségek kiegyensúlyozott fejlődéséhez. A mezőgazdasági és vidékfejlesztési politika manapság központi szerepet tölt be az Unió területi, gazdasági és társadalmi kohéziójában, valamint a környezetvédelemben. A piaci intézkedések (első pillér) mellett a vidékfejlesztési politika (második pillér) is az európai mezőgazdasági modell lényegi összetevőjévé vált.

A Közös Agrárpolitika (KAP) finanszírozásáról szóló rendelet rendelkezik két új alap létrehozásáról 2007-re, melyek közül mindegyik a KAP egy-egy pillérét finanszírozza:

- az Európai Mezőgazdasági Garancia Alap (EMGA) az 1. pillérhez,
- az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) - a 2. pillérhez.

Forrás: Buckwell Report, 1998

I. PILLÉR

A Európai Mezőgazdasági Garancia Alap piaci intézkedéseket és a jövedelemtámogatásokat finanszírozza 2007-től a következő intézkedések keretében:

- az egységes közös piacszervezés (KPSZ) kiadásai: az export-visszatérítés és a mezőgazdasági piacok szabályozására irányuló intervenciók;
- az 1782/2003/EK rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések;
- a Közösség pénzügyi hozzájárulása a mezőgazdasági termények jelenlétével kapcsolatos tájékoztatásra és e jelenlét előmozdítására irányuló fellépéshez a belső piacon és a harmadik országok piacán;
- továbbá, az eseti kiadásokon belül az állat-egészségügyi intézkedések, a genetikai állomány összegyűjtésére és hasznosítására, valamint a mezőgazdasági számviteli információs rendszerekre irányuló intézkedések Közösségre háruló része.

II. PILLÉR

Az új kihívásokra adott válaszként 2005-ben a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó új pénzügyi terv előkészítő munkálatai keretében az európai intézmények az összes korábbi intézkedés összefogásával (1698/2005/EK rendelet, HL L 277., 2005.10.21.) egy egységes pénzalapot, az EMVA-t (Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztés Alap) hoztak létre a KAP második pillérének támogatása céljából.

Az EMVA 4 tengely mentén határoz meg célokat a tagállamok számára:

- a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási ágazat versenyképességének javítása (1. tengely);
- a környezet és a vidék minőségének javítása (2. tengely);
- a vidéki élet minőségének javítása és a vidéki gazdaság diverzifikációjának ösztönzése (3. tengely);
- helyi kapacitások kialakítása a foglalkoztatás, és a tevékenységek diverzifikációja terén (4. tengely – Leader).

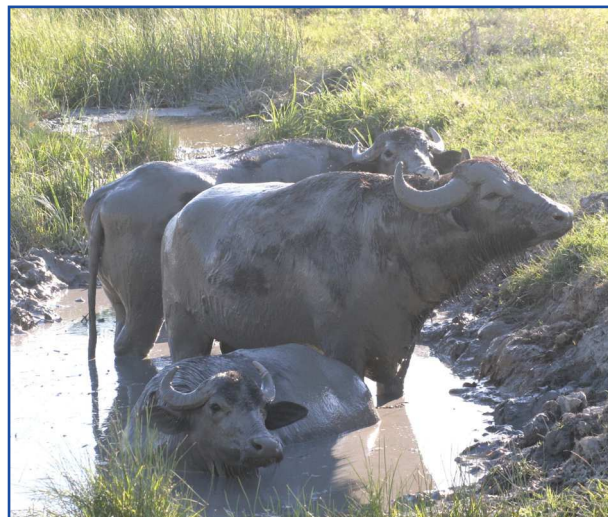
Az I. pillértől eltérően az EMVA források felhasználása jelentős programozási tervezési feladatokat eredményezett a tagállamok számára. Mindegyik tengely kapcsán kulcsfontosságú intézkedéseket javasolnak a tagállamoknak vidékfejlesztéssel kapcsolatos nemzeti vagy regionális programjaik kidolgozásához a 2007 és 2013 közötti időszakra. Ennek kiegészítéseképpen a Tanács az alábbi programozási kritériumokat állapítja meg:

- A nemzeti vagy regionális stratégia kidolgozása során a felelős hatóságoknak integrált megközelítést kell alkalmazniuk, melyben konkrétan meghatározzák a megfelelő térbeli elrendezést, ügyelve a tengelyek közötti szinergia optimális szintjére.
- Továbbá törekedni kell arra, hogy a közösségi eszközök kiegészítsék egymást, ami lehetővé tenné a strukturális politikák, a foglalkoztatási politikák, valamint a vidékfejlesztési politikák szinergiáját.

GYEPEK TÁMOGATÁSI LEHETŐSÉGEI, ÉS AZOK EREDMÉNYEINEK BEMUTATÁSA

Annak ellenére, hogy a gazdálkodóknak ma Magyarországon többféle agrártámogatást is lehetőségük van igénybe venni, mégis csökken a magyarországi gyepek területe. Ennek egyik oka az, hogy a gyepgazdálkodás támogatása nem élvez kiemelt prioritást, másfelől jövedelmezősége a támogatások mellett is elmarad a szántóföldi műveléshez képest.

A gyepgazdálkodáshoz és legeltetési állattartáshoz kapcsoló támogatások legnagyobb hibája, hogy nem minden esetben van közöttük összefüggés, kapcsolat. Nem az elérhető támogatások számával van probléma, hanem ezek rendszerbe kapcsolásának hiányával, és a támogatások közötti súlypontok meghatározásával. Ahhoz, hogy a gyepterületek kiterjedésének csökkenését, valamint minőségi gyepek kialakulását a gazdálkodók érdeküknek tekintsék, jövedelmezővé kell tenni ezt az ágazatot. Ez úgy érhető el, hogy megkeressük az egyes, önmagukban helyes célt szolgáló támogatási rendszerek kapcsolódási pontjait, és ezeket megerősítve komplex támogatási rendszerek igénybevételére ösztönözzük a gazdálkodókat, akik így már gazdasági szempontból is láthatnak alternatívát a gyepterületek hasznosításában, ezen belül kiemelten a legeltetési állattartásban.

Magyarországon az Unió tagjaként, a gyepterületeken gazdálkodók számára jelenleg a következő agrártámogatások érhetők el:

Kifizetés alapja	Támogatás típusa	Célja	Hozzáférhetőség
I. Pillér	Egységes területalapú támogatás (SAPS)	a mezőgazdasági területek művelésben tartása	Minden művelt gyepterületre igénybe vehető
II. Pillér	Kedvezőtlen adottságú területek támogatása (KAT)	Kedvezőtlen területek számára kompenzációs kifizetés	Kijelölt MePAR blokkokban igényelhető
	Natura 2000	Természetvédelmi előírások betartására járó kompenzációs kifizetés	Kijelölt MePAR blokkokban igényelhető
	Agrár-környezetgazdálkodási támogatás (AKG)	Önkéntesen vállalt, természetkímélő gazdálkodás kompenzálása	Minden művelt gyepterületre igénybe vehető (egyres célprogramok csak kijelölt blokkokban)
	Agrár-erdészeti támogatás	Szántófás legelő kialakításának támogatása	Minden művelt gyepterületre igénybe vehető
	Gyeptelepítési támogatás	Szántó-gyep konverzió támogatása	Kijelölt MePAR blokkokban igényelhető

Egységes területalapú támogatás (I. pillér)

Az Európai Unió által finanszírozott egységes területalapú támogatás (Single Area Payment Scheme – SAPS) a föld hasznosításától függetlenül kérhető a közösségi jogszabályok által meghatározott területekre. A támogatás jogosultja a föld hasznosítója (az a gazdálkodó, aki a hasznosított területek vonatkozásában a hasznosítással összefüggésben felmerülő költségeket, illetve kockázatot viseli). Nincs művelési ágak szerint differenciálás, vagyis a szántó és gyepterületekre járó támogatás mértéke megegyezik. Korábban a nemzeti kiegészítő támogatások is csak szántóföldi kultúrákat érintettek, ami miatt a gyepegazdálkodás mérhető hátrányt szenvedett. A támogatásba a közel 1 000 000 hektárból 800 000 hektár került bevonásra, vagyis a támogatásba a gyepterületek legnagyobb része benne van.

Anyajuhtartás támogatás (I. pillér)

A támogatás nem gyepterületre, hanem nőivari juh állatokra vehető igénybe. A támogatás alapvető célja az állattartás feltételeinek a megkönnyítése. Közvetlenül kapcsolódik a legeltetési állattartáshoz, így a gyepegazdálkodáshoz, mivel juh kizárólag legeltetési állattartással tartható jövedelmezően.

Anyatehéntartás támogatás (I. pillér)

A támogatás nőivarú háziasított szarvasmarhafélére vehető igénybe. A támogatás alapvető célja az állattartás feltételeinek a megkönnyítése, nem közvetlenül kapcsolódik a legeltetési állattartáshoz, így a gyepegazdálkodáshoz.

Kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodás támogatása (II. pillér)

Az intézkedés fő céljai a termőhelyi adottságoknak megfelelő termelési szerkezet, környezettudatos gazdálkodás és fenntartható tájhasználat kialakítása, a vidéki foglalkoztatási és jövedelemszerzési lehetőségek bővítése és javítása, új, alternatív, a környezetvédelem követelményeinek megfelelő vidéki gazdasági környezet kialakítása, a kedvezőtlen adottságú területeken a mezőgazdasági tevékenység folytatásának biztosítása, valamint hozzájárulás az életképes vidéki közösségek fenntartásához.

Agrár-környezetgazdálkodási célprogramok (II. pillér)

Az agrár-környezetgazdálkodási intézkedés célja a termőhelyi adottságoknak megfelelő környezettudatos gazdálkodás és a fenntartható mezőgazdasági gyakorlat kialakítása, ezzel összefüggésben a környezet állapotának javítása, minőségi ételkészítés előállítás, valamint a gazdaságok életképességének megtartása és gazdasági hatékonyságának növelése.

A támogatási jogcímen belül kialakításra került egy kimondottan gyepgazdálkodáshoz kötődő célprogram csoport, amely az alábbiakat tartalmazza:

1. Extenzív gyepgazdálkodási célprogram
2. Ökológiai gyepgazdálkodási célprogram
- 3.a. Gyepgazdálkodás tűzok élőhely-fejlesztési előírásokkal célprogram
- 3.b. Gyepgazdálkodás élőhely-fejlesztési előírásokkal célprogram
- 4.a. Környezetvédelmi célú gyeptelepítés célprogram
- 4.b. Természetvédelmi célú gyeptelepítés célprogram

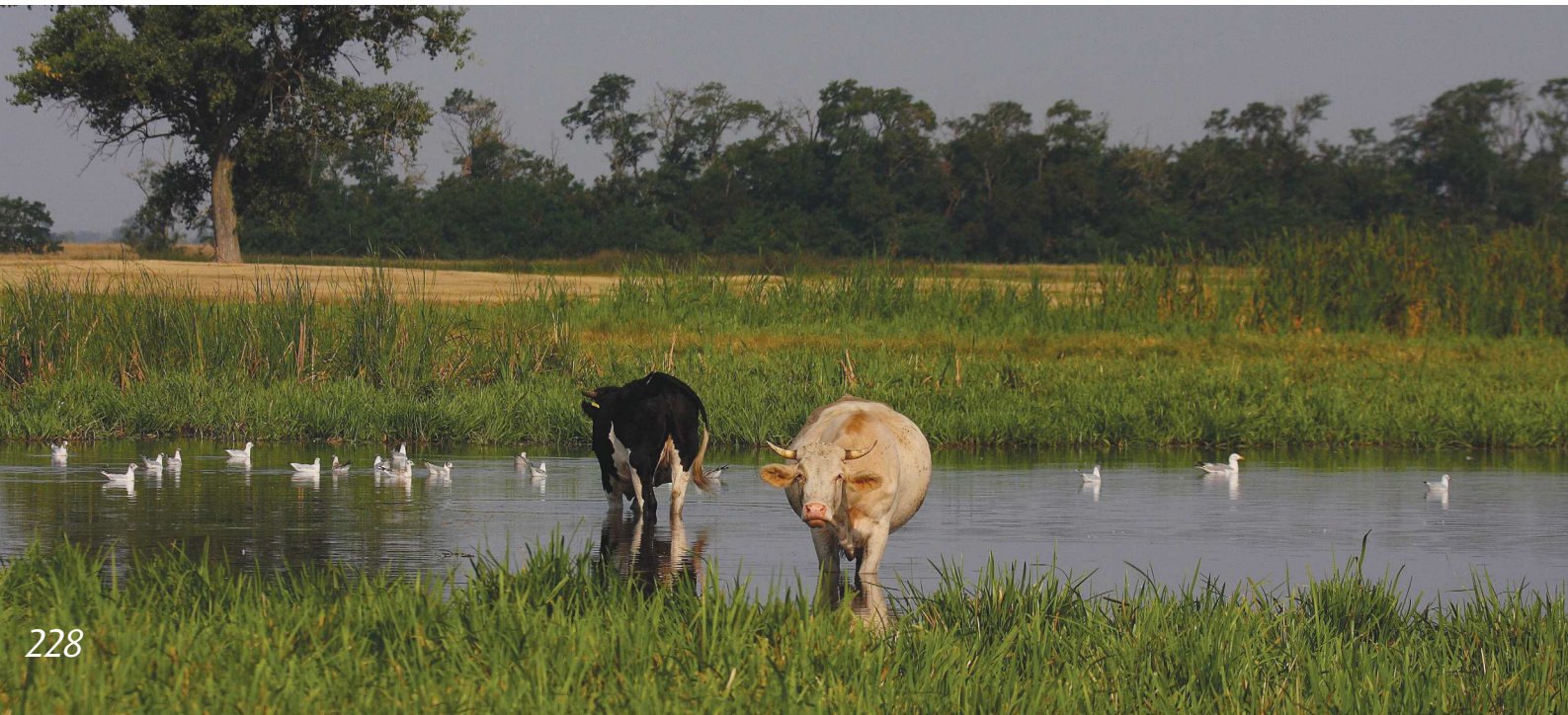
A támogatási konstrukció számos lehetőséget biztosít, azonban nincsenek feltárva és kiaknázva a támogatási lehetőségek kapcsolódásai a lehető legnagyobb előrehaladás érdekében. Emellett a célprogramok - bár tagadhatatlanul támogatandó célt tűznek ki, - túl általánosak, nem lehet konkrét élőhelyekhez kötni, így eredményességük korlátozott.

A programba kb. 300 000 hektár került bevonásra, vagyis kevesebb, mint harmada a hazai gyepterületeknek.

Natura 2000 gyepterületeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás (II. pillér)

A hazai természetvédelmi oltalom mellett az EU tagságunkkal hazánkban is bevezették az Unió madár- és élőhely védelmi programjait, melynek eredményeként hazánk területének 21%-át Natura 2000 területté nyilvánították az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) kormányrendelettel. A Natura 2000 hálózat az Európai Unió két természetvédelmi irányelvén a vadonélő madarak védelméről szóló 79/409/EGK Tanácsi irányelven, illetve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK Tanácsi irányelven alapuló, az Unióban kötelezően megőrzendő élőhelytípusok, állat- és növényfajok védelmére kijelölt területek hálózata.

A kijelölt Natura 2000 gyepterületeken a NATURA 2000 gyepterületek fenntartásának földhasználati szabályairól 269/2007. (X. 18.) Kormányrendelet által meghatározott földhasználati korlátozások betartásával lehet csak gazdálkodni. Ezen korlátozások az élőhelyek fennmaradásának biztosítása érdekében szükségesek, nem a gazdálkodási szempontok voltak a meghatározóak összeállításuk során. Az esetleges jövedelemkiesést kompenzálандó, a Natura 2000 gyepterületekre normatív támogatás igényelhető (ezek részletes feltételeit a 128/2007. (X. 31.) FVM rendelet szabályozza).

„Nem termelő beruházások” támogatása (II. pillér)

A támogatás célja a nem termelő beruházások révén a vidéki táj megőrzése, az egyedi tájérték fenntartása, a növény- és állatvilág fajgazdagságának növelése, a környezeti állapot javítása, az önként vállalt agrár-környezetgazdálkodási előírások betartásának és teljesítésének elősegítése, a Natura 2000 területek közjóléti értékének növelése, valamint a környezetgazdálkodási célok teljesítéséhez való hozzájárulás.

A támogatással kevésbé termékeny szántó területek visszagyepesítésére van lehetőség, ami a szántóföldi ágazatokra jellemző túltermelést tudná enyhíteni.

Őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták genetikai állományának tenyésztésben történő megőrzésre nyújtandó támogatás (II. pillér)

Az intézkedés fő célja az őshonos és a veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták genetikai állományának a fajta eredeti tartási és takarmányozási körülményeihez hasonló in situ feltételek közötti megőrzése. A védett őshonos és a veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták genetikai állományának tenyésztésben történő megőrzésére nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 38/2010. (IV. 15.) FVM rendelet alapján a tenyésztésben történő megőrzést a genetikai állomány megőrzéséről és az adott állatfajták fennmaradását biztosító tenyésztési programok keretein belül kell megvalósítani.

E rendelet alapján vissza nem térítendő állatalapú támogatás vehető igénybe a meghatározott őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták genetikai állományának tenyésztésben való megőrzésére.

Eltérő támogatási összeg jár a kiemelt tenyésztési programban résztvevő, génmegőrző-nukleusz állományok, illetve a fajtafenntartó őshonos és veszélyeztetett állományok megőrzéséért.

Az állatállományok közvetlen támogatása kiemelten fontos, hiszen ezek azok az állatfajok, melyeket elsősorban legeltetéssel tartanak, ezáltal ez a fajta támogatás célzott gyepgazdálkodáshoz kötődő támogatásnak is tekinthető.

A területalapú támogatások intézményrendszere

Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból finanszírozott támogatások és kifizetések adminisztratív lebonyolítására, kifizetésére és ellenőrzésére az átláthatóság, és a koherencia érdekében közös intézményrendszer került felállításra.

AZ INTEGRÁLT IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZER

Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap terület alapú, és állatlétszám alapú támogatásait igénybe vevő területek – így a Környezetileg Érzékeny Területek - ellenőrzése az Integrált Igazgatási és Ellenőrzési Rendszer működésén alapszik. Az Integrált Igazgatási és Ellenőrzési Rendszer bevezetését az Európai Unió a támogatási rendszer összetettsége, a feldolgozandó támogatási dokumentumok nagy száma miatt, valamint a hatékony adminisztráció és ellenőrzés érdekében kötelezővé tette a tagállamok számára. Kiépítését a 3508/92 sz. EEC rendelet írja elő.

A rendszer az igénylések és támogatások adminisztrálására és ellenőrzésére szolgál. Célja többek között, hogy kiszűrje a jogosulatlan, illetve kettős támogatási igényléseket. A rendszer alapvető és egyben lényegi tulajdonsága, hogy a beérkező nagyszámú igénylés adminisztratív ellenőrzését automatikusan végzi, kihasználva az információs rendszerek hatékonyságát. Az adminisztrációs ellenőrzés teljeskörű, azaz 100 %-os, minden igénylést benyújtóra kiterjed. A támogatások fogadására történő országos felkészülés része a megfelelő földterület-azonosítási rendszer kiépítése is (Mezőgazdasági Parcella Azonosító és Nyilvántartó Rendszer, MEPAR), a szükséges térképi és térinformatikai háttér megteremtésével együtt. A rendszer biztosítja, hogy a gazdálkodók a támogatási kérelemhez csatolt térképek segítségével azonosítani tudják az általuk hasznosított mezőgazdasági táblákat. Az IIER részét kell, hogy képezze még egy Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer (ENAR) az állatok és a tenyészetek nyilvántartására, valamint egy Gazdaregiszter is (1. ábra). A MEPAR kiépítésére, adat-tartalmára, üzemeltetésére, stb. vonatkozó rendelkezéseket a 115/2003. (XI. 13.) FVM rendelet tartalmazza. Az adminisztrációs ellenőrzéseken kívül a magyar Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal a szerződéssel rendelkezők 5%-nál minden évben ellenőrzést tart.

Integrált Igazgatási és Ellenőrzési Rendszer

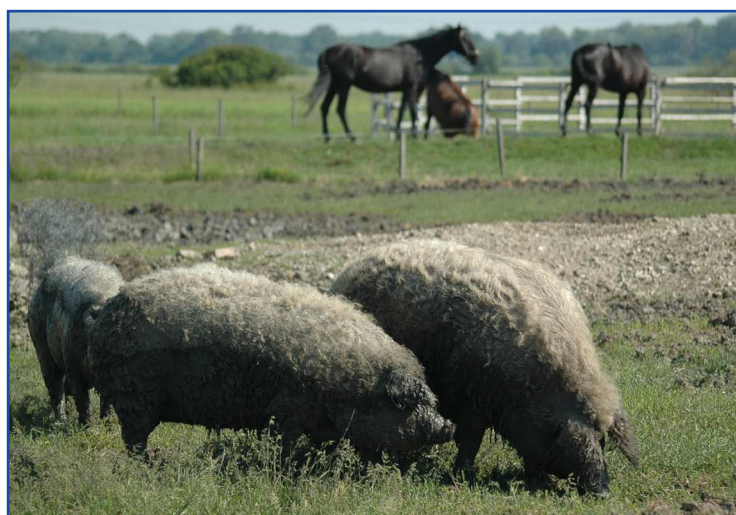
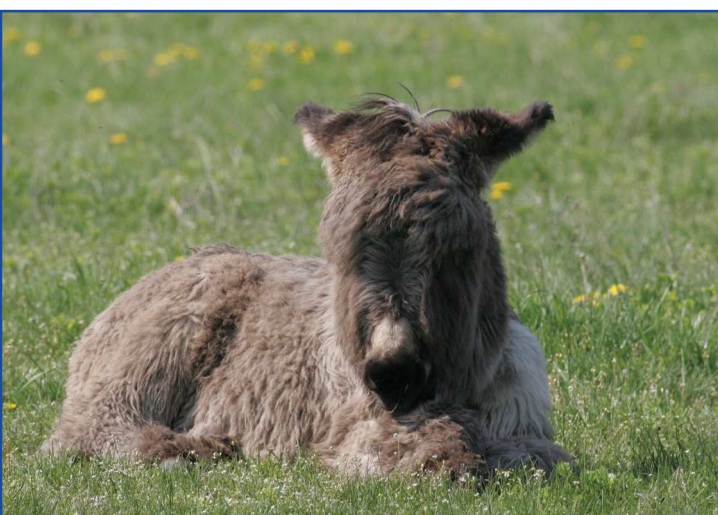

Mezőgazdasági Parcella
Azonosító Rendszer (MEPAR)

Gazdaregiszter

Egységes Nyilvántartási és
Azonosítási Rendszer (ENAR)

A támogatás felhasználását, a támogatási szerződésben foglaltak teljesítésének ellenőrzését a minisztérium területi szerveinek bevonásával végzi. Az ellenőrzések során más szervek bevonására sor kerülhet (Nemzeti Park Igazgatóságok, ökológiai termelést ellenőrző szervezetek). A támogatási szerződésben foglaltak nem teljesítése esetén a minisztérium a szerződést felbontja, és intézkedik a jogosulatlanul felvett támogatások visszafizetéséről (Forrás: 3/2003. (I.24.) FVM rendelet)

GAZDAREGISZTER

A gazdálkodók nyilvántartásba vétele alapvető feltétele annak, hogy uniós és nemzeti agrártámogatásban részesüljenek. Magyarországon törvényi szinten a 141/2003 számú (IX. 9) kormányrendelet nyilatkozik „az Európai Unió Közös Agrárpolitikája magyarországi végrehajtásában, illetve a nemzeti agrártámogatási rendszerben érintett ügyfelekkel összefüggő ügyfélregiszter létrehozásáról és az ezzel kapcsolatos nyilvántartásba vételről.” A korszerű gazdaregiszter kialakításánál az alapvető cél, hogy a közvetlen kifizetésű támogatások alanyainak, a gazdálkodóknak a regisztrálása, nyilvántartásba vétele során olyan adatbázis kerüljön kialakításra, amely minden szempontból alkalmas az IIER egyes alrendszeinek összekapcsolására, illetve amelyet a többi alrendszer is hatékonyan tud felhasználni a támogatások ellenőrzése során.

Az IIER céljaira kialakítandó gazdaregiszterrel szemben támasztott követelmények az alábbiakban foglalhatók össze:

- ☉ A regisztráció minden támogatást igénybe vevő termelő számára kötelező.
- ☉ A regisztráció fő eleme a termelőt azonosító kód, amely segítségével a IIER többi alrendszere között kapcsolatot lehet teremteni.
- ☉ A regisztrációra egy alkalommal van szükség, az első támogatási igény benyújtása előtt, a továbbiakban a rendszer ugyanarra a termelőre ugyanazt a regisztrációs kódot használja.
- ☉ A regisztráció a termelő azonosítására szolgál, tartalmazhat ugyan tulajdonosi és gazdálkodási adatokat, de ez nem az ellenőrzés célját szolgálja. A támogatási kérelemhez a termelőre vonatkozó további adatokat (statisztikai, vagy egyéb) egy önálló adatbázisban kell tárolni.

MEZŐGAZDASÁGI PARCELLA AZONOSÍTÓ ÉS NYILVÁNTARTÓ RENDSZER /MEPAR/

A Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer az agrártámogatások eljárásainak kizárólagos országos földterület-azonosító rendszere. Kizárólagos abban az értelemben, hogy a földterülethez kapcsolódó részben vagy egészben európai uniós támogatások igénylése során csak ennek az azonosítási rendszernek az adatait lehet használni. Az ilyen jellegű támogatások igénylésekor semmiféle más nyilvántartás (pl. az ingatlan-nyilvántartás) adatait a MePAR adataival szemben nem lehet figyelembe venni, legyenek azok a mezőgazdasági táblák elhelyezkedésére, azonosító számára, vagy éppen a tábla területére vonatkozó adatok.

A földterület-azonosítás viszonyítási kerete az a fizikai blokk, amely a mezőgazdasági művelés szempontjából időben állandó, a terepen azonosítható határokkal (pl.: utak, vasutak, csatorna, töltés, erdőszél stb.) rendelkezik, és többnyire azonos típusú művelés alatt lévő földterület (pl. szántó, gyeplé, ültetvény, erdő stb.). Egy fizikai blokkban általában több mezőgazdasági tábla (parcella) van, és területét több gazdálkodó is művelheti. A mezőgazdasági parcella (más néven mezőgazdasági tábla) földterülethez kapcsolódó támogatások esetében az úgynevezett azonosítási alapegység. Olyan összefüggő mezőgazdasági földterületet jelent, amelyen adott évben egyetlen termelő egyetlen növényfajt (vagy növényfajta) termeszt. A mezőgazdasági tábla a földhasználóhoz, megművelőjéhez kötődik, nem pedig a tulajdonoshoz. Fontos tulajdonsága, hogy a ténylegesen művelt terület alapján határozható csak meg, tehát területébe nem számítható bele pl. a művelt terület és az út közötti nem hasznosított terület. Természetesen a mezőgazdasági táblák határai évről-évre változhatnak a gazdálkodás jellegének és a vetés szerkezetének megfelelően (pl. vetésforgó esetén).

A blokkok országosan egyedi azonosítóval vannak ellátva, melynek segítségével azonnal kideríthető az összes olyan adat, ami egy blokkra vonatkozik (pl. hol helyezkedik el, mekkora a területe, stb.).

A mezőgazdasági táblákat a kérelmezőknek a fizikai blokkon belül kell azonosítani és bejelölni az erre a célra elkészített térképen, az ún. MePAR blokkterképen. Az áttekinthető térképeken könnyűszerrel azonosíthatók az egyes gazdákhoz tartozó mezőgazdasági földterületek, a térképhelyes légi felvétel háttérén ugyanis nagyon könnyen felismerhetők az állandó földfelszíni elemek (utak, épületek, csatornák, erdős részek, stb.).

A fizikai blokkokat az Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM), illetve az MVH megbízásából a Földmérési és Távérzékelési Intézet (FÖMI) alakította ki az egész országra. A fizikai blokkon belül a különböző mezőgazdasági hasznosítások (pl. szántó, gyeplé, ültetvény, erdő, halastó, mozaikos művelés stb.), valamint a beépített és infrastruktúrájának használt területek vannak elkülönítve. A blokk és belső, elkülönített részei határainak rögzítése korszerű eljárásokkal (légi- és űrfelvételek feldolgozásával) és helyszíni adatfelvételezéssel történt.

Regisztrációs szám:	1 002 899 480
Megye:	Fejér
Település:	Csákvérény
Jogosult támogatás kódja:	
KAT:	
ETT:	NATURA 2000: I

A kiemelt fizikai blokk adatai:	
Blokkazonosító:	
Összterület:	
Támogatható terület:	
12%-nál nagyobb lejtésű terület:	
17%-nál nagyobb lejtésű terület:	

AZ EGYSÉGES NYILVÁNTARTÁSI ÉS AZONOSÍTÁSI RENDSZER /ENAR/

Az egyes állatfajok egyedeinek Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszere van. Létrehozásának törvényi háttérét a 29/2000. (VI. 9.) FVM rendelet „az egyes állatfajok egyedeinek egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszeréről”, valamint e rendeletnek a módosítása - 64/2003. (VI. 16.) FVM rendelet – írja le. Ez alapján a szarvasmarha, bivaly, ló, juh és kecske fajok állatait egyedileg, hasznosítási módtól függetlenül, tartósan meg kell jelölni, és nyilvántartásba kell venni.

A törvény alapján az állattartó kötelessége:

- 🐄 elősegíteni a tenyészet és az állatok pontos és szakszerű nyilvántartásba vételét, az ellenőrzésre jogosult szervezet képviselőinek rendelkezésére bocsátani a szükséges információkat, illetve adatokat;
- 🐄 a kijelölt szervezetnek jelenteni új tenyészet létesítését, vagy tenyészet megszüntetését, továbbá a tenyészet, az állat és az állattartó adataiban bekövetkezett változásokat;
- 🐄 az ENAR szabályai szerint és saját költségén gondoskodni a tenyészetében lévő állatok megjelöléséről, illetve megjelöltetéséről;
- 🐄 megakadályozni az azonosító jelek eltávolítását, azok megrongálását, illetve olvashatatlanná tételét;
- 🐄 saját költségén pótolni a kiesett, az elveszett vagy olvashatatlanná vált azonosító jeleket;
- 🐄 telepenként/tartási helyenként naprakész nyilvántartást vezetni a tenyészetben lévő; az onnan kiadott és oda érkezett állatok azonosító számairól, és azt - kérésre - az ellenőrzést végzők rendelkezésére bocsátani;
- 🐄 importált vagy korábban más jelölési rendszer szerint megjelölt állat adatait az állomány nyilvántartásában úgy feltüntetni, hogy a régi és az új azonosító jel közötti kapcsolat bármikor egyértelműen megállapítható legyen;
- 🐄 a tenyészet állományában bekövetkezett létszámváltozás esetén, az e rendelet II-IV. fejezeteiben meghatározott részletes szabályok szerint eljárni.

A rendszer segítségével - az állatok nyilvántartásba vételével - nyomon követhető az egyes tenyészetek állományalakulása, megkönnyíthetők az állategészségügyi eljárások nyomon követése (pl. gyógyszeres kezelések és oltások nyilvántartása), követhető a fedeztetés, bejegyezhetők az állat egyedi azonosító jegyei, eredményei (versenyzés), stb.